DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 12 grudnia 1947 r.

Nr 59

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

406

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 18 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych".

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach planów państwowych według zasad gospodarki handlowej pod nazwą „Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych", zwane dalej „przedsiębiorstwo".

§ 2.

Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3.

Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest wykonywanie lub organizowanie robót przy budowie, odbudowie i rozbudowie obiektów związanych z komunikacją lub zleconych przez Ministerstwo Komunikacji oraz przez podległe mu urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa.

§ 4.

Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Komunikacji.

§ 5.

Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, spo-

sób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Komunikacji, składająca się z dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych dyrektorowi dwóch wicedyrektorów.

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

1) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
2) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
3) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Komunikacji.

Minister Komunikacji zarządzi protokólarne przekazanie przedsiębiorstwu przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Komunikacji
w. z. Inż. Z. Balicki

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
Cz. Bobrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 5 grudnia 1947 r., Nr 144, poz 879).

407

OKÓLNIK

z dnia 10 grudnia 1947 r.

w sprawie oznaczania rodzaju napojów winnych na etykietach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że w obrocie handlowym znajdują się butelki z krajowym winem owocowym, zaopatrzone w etykiety, zawierające bądź tylko nazwę wina zagranicznego, bądź oprócz tego także trudno dostrzegalny nadruk, wskazujący, że butelka zawiera krajowe wino owocowe.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu przypomina, że według przepisu § 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12. XII. 1946 r. (Dz. U. R. P. z r. 1947 Nr 1, poz. 1) zabronione jest używania nazw lub oznaczeń (rysunków i t. p.), mogących wprowadzić konsumenta w błąd co do rodzaju napoju zawartego w butelce, a rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1939 r. o zakazie używania francuskich nazw regionalnych dla produktów winnych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 46) zabrania uwidaczniania na etykietach z winem nie będącym pochodzenia francuskiego nazw win francuskich. Umieszczanie zatem na etykietach przeznaczonych dla krajowego wina owocowego takich nazw jak: „Sauterne", „Bordeaux", „Graves", „Tokaj", „Malaga", „Maślacz" i t. p. lub rysunku winogron albo liści latorośli winnej, stanowi naruszenie powołanych wyżej przepisów.

Izby Skarbowe zarządzą niezwłocznie ponowne zbadanie wszystkich zgłoszonych po myśli § 57 rozp. Min. Skarbu 12. XII. 1946 r. wzorów etykiet.

Dyrektor Departamentu
T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 14833/3/47).

408

OKÓLNIK

z dnia 11 grudnia 1947 r.

w sprawie zasad opodatkowania podatkiem dochodowym za rok podatkowy 1947 przedsiębiorstw państwowych podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. w sprawie zasad systemu finansowego Narodowy Bank Polski objął do chwili obecnej bezpośrednim finansowaniem przedsiębiorstwa

podległe niżej wymienionym Centralnym Zarządom Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a mianowicie:

1) C. Z. Energetyki
2) C. Z. P. Węglowego
3) C. Z. P. Paliw Płynnych
4) C. Z. P. Hutniczego
5) C. Z. P. Metalowego
6) C. Z. P. Chemicznego
7) C. Z. P. Cukrowniczego
8) C. Z. P. Włókienniczego
9) C. Z. P. Skórzanego.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wydaje zarządzenie, żeby Bank Gospodarstwa Krajowego wzgl. Państwowy Bank Rolny w odniesieniu do przedsiębiorstw podległych:

1) C. Z. P. Elektrotechnicznego
2) C. Z. P. Papierniczego
3) C. Z. P. Drzewnego
4) C. Z. P. Mineralnego
5) C. Z. P. Spożywczego
6) C. Z. P. Konserwowego
7) C. Z. P. Fermentacyjnego

stosował te same zasady finansowania, jakie stosuje Narodowy Bank Polski przy bezpośrednim finansowaniu.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca nie stosować w odniesieniu do wymienionych wyżej przedsiębiorstw przepisu okólnika z dnia 30 sierpnia 1947 r. NDV. 7283/3/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 291), w myśl którego przedsiębiorstwa nie posiadające ustalonych normatywów środków obrotowych obowiązane są odprowadzać do Narodowego Banku Polskiego 80% zysków.

W odniesieniu do wymiaru podatku dochodowego za rok podatkowy 1947 dla przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu wg przepisów dz. III dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 25 z 1947 r., poz. 99) Ministerstwo Skarbu, nawiązując do powołanego okólnika z dnia 30 sierpnia 1947 r., przypomina, że dochodem w tych przedsiębiorstwach jest zysk bilansowy wynikający z zamknięcia rachunkowego sporządzonego zgodnie z obowiązującymi dane przedsiębiorstwo przepisami finansowymi. Wykazany w zamknięciu rachunkowym zysk bilansowy nie ulega żadnej korekcie pod kątem widzenia przepisów dekretu o podatku dochodowym z wyjątkiem wpłat na podatek dochodowy (wraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Inwestycyjny), które stanowią pozycję niepotrącalną.

Tryb zatwierdzenia bilansów w przedsiębiorstwach państwowych uregulowany zostanie oddzielnie.

Co się tyczy wysokości podatku dochodowego za rok 1947 podatkowy (zaliczek) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

a) Przedsiębiorstwa objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Węglowego za okres od dnia 1 stycznia 1947 r. do dnia 30 września 1947 r. na podstawie centralnie dokonanego obliczenia nie wykazały zysku, wobec czego nie należy dokonywać tym przedsiębiorstwom wymiaru podatku dochodowego (zaliczek na podatek dochodowy) za ten okres. Dla wymiaru podatku dochodowego za 1947 r. podatkowy należy przyjąć zysk wykazany przez poszczególne przedsiębiorstwa w okresie od 1 października 1947 r. do końca tego roku przy zastosowaniu do tego zysku 10%-owej stopy podatku.

b) Przedsiębiorstwa objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Hutniczego dokonały za okres od dnia 1 stycznia 1947 r. do dnia 30 września 1947 r. centralnie rozliczenia należności z tytułu podatku dochodowego wpłacając należny podatek dochodowy do Urzędu Rewizyjnego w Katowicach.

Przedsiębiorstwom tym również nie należy dokonywać wymiaru podatku dochodowego (zaliczek na podatek dochodowy) za ten okres. Dla wymiaru zaś podatku dochodowego za 1947 r. należy przyjąć zysk wykazany przez poszczególne przedsiębiorstwa w okresie od 1 października 1947 r. do końca tego roku przy zastosowaniu 10%-owej stopy podatku.

c) Dla wymiaru podatku dochodowego za 1947 r. podatkowy dla przedsiębiorstw objętych pozostałymi Centralnymi Zarządami Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu należy wykazany przez poszczególne przedsiębiorstwa zysk za rok 1947 podzielić na trzy części, stosując do $^2/_3$ zysku 25%-ową stopę podatku, do $^1/_3$ zaś części zysku 10%-ową stopę.

Podsekretarz Stanu
T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 11715/3/47).

409

OKÓLNIK

z dnia 11 grudnia 1947 r.

w sprawie deklaracji na nabycie karty rejestracyjnej.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia podległe sobie władze i urzędy, że zarządziło nakład deklaracji na nabycie karty rejestracyjnej według nowego wzoru, uzgodnionego z Głównym Urzędem Statystycz-

nym. W związku z tym należy poczynając od roku 1948 korzystać z druków deklaracji na nabycie karty rejestracyjnej wyłącznie według wzoru Nr 2011 a.

Izby skarbowe odbiorą ze składnicy druków Ministerstwa Skarbu nowe formularze deklaracji i zaopatrzą urzędy skarbowe i urzędy rewizyjne w nowe druki jeszcze w miesiącu grudniu.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 13057/1/47).

410

OKÓLNIK

z dnia 11 grudnia 1947 r.

w sprawie wykorzystywania urlopów w związku z kursami narciarskimi.

Na wniosek Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Skarbowych w Warszawie z z dnia 7. X. 1947 r. Nr VII/16779/30/47 wyrażam zgodę na udzielanie w granicach możliwości służbowych, funkcjonariuszom — uczestnikom kursów narciarskich, zakwalifikowanym przez Zarząd Główny Z. Z. P. S., urlopów według zasad następujących:

1) uczestnicy kursów, którzy w roku bieżącym nie wykorzystali przysługujących im urlopów wypoczynkowych, mogą wykorzystać część urlopu t. j. 14 dni za r. 1947 w okresie trwania kursów od 2. I. 1948 r. do 28. I. 1948 r.;

2) uczestnikom kursów, którzy urlop wypoczynkowy za rok 1947 wykorzystali, mogą być udzielane 14-dniowe urlopy okolicznościowe w okresie trwania kursów z zaliczeniem na poczet urlopów wypoczynkowych w r. 1948.

Za Ministra Skarbu
Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 31724/2/47).

411

OKÓLNIK

z dnia 12 grudnia 1947 r.

w sprawie przygotowania samochodu do eksploatacji zimowej.

Ministerstwo Skarbu podaje podległym sobie władzom, urzędom i instytucjom do wiadomości i stosowania Instrukcję Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 października 1947 r. w sprawie przygotowania samochodu do eksploatacji zimowej.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 34857/3/47).

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI
DEPARTAMENT SAMOCHODOWY

Warszawa, dnia 30 października 1947 r.

INSTRUKCJA

w sprawie przygotowania samochodu do eksploatacji zimowej.

Za zimowy okres eksploatacji samochodów należy uważać okres od 1 listopada do 31 marca.

Przed nastaniem okresu zimowego należy przygotować wszystkie czynne samochody do eksploatacji zgodnie z niniejszą instrukcją. W wypadku nie przygotowania samochodu wg niniejszej instrukcji nie należy go eksploatować w okresie zimowym.

Wszystkie zakłady i warsztaty remontowe winne uwzględnić niniejszą instrukcję w stosunku do wypuszczonych z naprawy samochodów:

1. Oskrobać i oczyścić podwozie i spód samochodu, pomalować farbą przeciwrdzewną. Dociągnąć śruby i nakrętki. Cały samochód oczyścić i zamalować uszkodzenia lakieru.

2. Oczyścić gaźnik, pompę, paliwa i filtry.

3. Oczyścić styki przerywacza i wyregulować elektrody świeć (0,4 mm).

4. Koła zdjąć, oczyścić, śruby mocujące koła nasmarować lekko. Ogumienie zdjąć, oczyścić

i przetalkować. Obręcze kół oczyścić i pomalować. Na zaworki dętek nakręcić kapturki. Opony z lepszym protektorem założyć na koła napędowe. Ciśnienie we wszystkich oponach nieco podwyższyć.

Sprawdzić, naprawić i lekko przesmarować łańcuchy przeciwślizgowe.

5. Sprawdzić zbieżność kół przednich. (Nadmierna zbieżność powoduje poślizg i złe trzymanie się drogi).

6. Wyregulować hamulce.

W razie braku odpowiedniego płynu hamulcowego (hamulce hydrauliczne) opróżnić przewody hamulcowe i napełnić namiastką, mieszanką: 50% spirytusu etylowego i 50% gliceryny. Nie mieszać płynów hamulcowych różnych gatunków.

7. Naprawić i założyć na chłodnicę pokrowiec z otwieranymi okienkami.

8. Zmienić olej w silniku z letniego na zimowy rzadszy (SAE-10 lub OS/6/z lub M-120) w skrzynce przekładniowej (SAE-80 lub M-160) lub OT.Z. w tylnym moście (SAE-90) lub OT.Z.

9. Przy używaniu paliwa nieetylowego niskooktanowego, opóźnić zapłon przez obrót rozdzielacza w kierunku obrotu wałka, w samochodach amerykańskich przy pomocy korektora oktanowego z podziałką, w samochodach angielskich przez pokręcanie śruby mikrometrycznej, tak aby rysa poruszała się od „A“ do „R“ (Advance Retard).

Właściwe ustawienie zapłonu sprawdzać podczas jazdy. Punkt ten dotyczy obsługi wozu bez względu na porę roku. Jednorazowo przesuwać tylko o jedną podziałkę.

10. Dociągnąć na zagrzanym silniku nakrętki głowicy, nakrętki uszczelek przy kołnierzach rur układu chłodzącego i naciski wężów gumowych.

11. Cały układ chłodzący dokładnie przepłukać, sprawdzić szczelność kraników spustowych i napełnić mieszanką niezamarzającą z gotowym płynem (antifreeze) lub mieszaniną wody z odkwaszoną gliceryną techniczną w stosunku 50% i 50% (niezamarzalność do 20° C) (i 45% i 55%) (niezamarzalność do 30° C). Po okresie zimowym przemyć układ chłodzący mieszaniną sody kaustycznej 750—800 gr na 10 ltr. wody z dodaniem 150 gr nafty pozostawić na noc na 10—12 godzin, po uprzednim silnym zagrzaniu silnika do wrzenia włącznie, opróżnić układ chłodzący i dokładnie przepłukać.

W wypadkach wyjątkowych (brak płynu niezamarzającego) zezwala się na napełnienie układu chłodzącego wodą pod warunkiem surowego i ciągłego przestrzegania by woda ta nie zamarzała. (zasłaniać całkowicie chłodnicę).

12. Akumulator dokładnie oczyścić, końcówki po zaciśnięciu posmarować gęstym smarem. Sprawdzić gęstość elektrolitu, która w okresie zimowym powinna być nieco większa (1,250 ciężar właściwy po naładowaniu począwszy od 1 listopada) akumulator dobrze naładować.

13. Osłonić wystające poza nadwozie części akumulatora lub przenieść go pod maskę silnika. W razie dłuższego postoju samochodu na mrozie ponad — 20° C wskazane jest wyjąć akumulator i przechować go w ciepłym pomieszczeniu.

14. W prądnicach z 3-cią szczotką zwiększyć intensywność ładowania przez przesunięcie 3-ej szczotki w kierunku obrotu twornika prądnicy.

15. Na odwietrznik założyć ogrzewaną szybę, połączoną przez kluczyk zapłonu lub zaopatrzyć pojazd w środki przeciw tworzeniu się zamarzającej warstwy na szybie (denaturowany alkohol, roztwór naturalnej soli kuchennej).

16. Zaopatrzyć wóz w łopatę, a ciężarowy i w oskard.

U w a g a: pkt. 16 nie dotyczy samochodów osobowych kursujących wyłącznie w mieście.

Dyrektor Departamentu
L. Blatton

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Kasie Urzędu Skarbowego w Sanoku, okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie, stwierdzono w dzienniku specjalnym Nr 1 (wzór Min. Skarbu Nr 791/Kas) brak 5 blankietów pokwitowań, odbitek pokwitowań oraz arkusza właściwego dziennika Serii C o numeracji 837495 a, b, c, d, e.

Zagubione blankiety pokwitowań unieważnia się.

SPROSTOWANIE

Prostuje się następujące błędy drukarskie:

1) w okólniku z dnia 27 listopada 1947 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy o amnestii (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 54, poz. 384):

a) w ustępie pierwszym, w wierszu czwartym zamiast „wynoszących" powinno być „wywozowych",

b) w ustępie drugim, w wierszu piętnastym zamiast „związającą" powinno być „zwężającą",

c) w ustępie drugim, w wierszu czwartym od końca zamiast „art. 12 — tej ustawy można orzecz" powinno być „art. 12 tej ustawy można orzec";

2) w okólniku z dnia 27 listopada 1947 r. w sprawie opłaty skarbowej od poświadczenia podpisów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 54, poz. 385) w pkt 1), w wierszu pierwszym zamiast „(legitymację)" powinno być „(legalizację)".

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji służbowej.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 504 wystawioną przez Dyrekcję Ceł w Gdańsku na nazwisko komisarza skarbowego Żylińskiego Tadeusza, zagubioną w miesiącu październiku 1947 r. w Gdańsku.

Cena zł 20

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.